

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання IX.

№ 89 (945).

ВІТРОК, 30 ЛИПНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

УЧАСНИКАМ ІХ ВСЕСВІТНЬОГО І СТУДЕНТІВ „ЗА СОЛІДАРНІСТЬ, МИР І ДРУЖБУ“ МОЛОДІ

М. СОФІЯ.

Дорогі друзі! Сердечно вітаємо вас, посланців демократичної молоді і студентства всіх континентів, які зібрався у столиці соціалістичної Болгарії, під прапором солідарності, миру і дружби.

Комуністична партія Радянського Союзу, Радянський уряд, весь радянський народ розглядають ІХ Всесвітній фестиваль як велику подію в житті молоді всіх країн. Його цілі відповідають корінним інтересам молодого покоління, завданням дальшої консолідації всіх його сил у боротьбі проти імперіалізму і війни, за свободу, соціальний прогрес та національне визволення, проти колоніалізму і неоколоніалізму, за демократичні права молоді.

Відродно бачити, що в рядах активних борців із силами реакції та війни слідом за своїми батьками і старшими братами йде молоде покоління. Ми віримо в молоді, в її революційні творчі сили, в її невичерпну енергію і потяг до всього

нового, передового. Ми вважаємо нашу радянську молоді гідною зміною старших поколінь у боротьбі за світле майбутнє. Радянські юнаки і дівчата — активні будівники комуністичного суспільства і переконані інтернаціоналісти, вони виховані нашою партією, народом в дусі братерської дружби з народами інших країн і бойової солідарності з усіма революційними, визвольними та миротворчими силами.

Радянський Союз, вірний принципам ленінської зовнішньої політики, твердо і послідовно бореться проти підступів агресивних сил імперіалізму, його посягань на свободу і незалежність народів, за ліквідацію залишків колоніалізму, за зміцнення мирних відносин між країнами. Ця політика відповідає інтересам всіх трудящих, народів і молоді.

Час, в який проходить ваш фестиваль, вимагає від усіх чесних людей особливої пильності, усвідомлення безпосередньої відповідаль-

ності кожного за долю миру і прогресу, спільних енергійних дій проти небезпечного авантюристичного курсу войовничих імперіалістичних кіл.

Дев'ятий Всесвітній фестиваль покликаний стати могутньою акцією молоді на підтримку в'єтнамських патріотів, які мужньо борються проти американських агресорів. Хай фестивальний рух увіллється в широке русло солідарності з боротьбою героїчного народу В'єтнаму з інших народів, які відстоюють свої священні права на свободу і незалежність.

Ми впевнені, що в палких дискусіях і задушевних розмовах фестивалю, в ході творчих конкурсів і спортивних змагань; в атмосфері ентузіазму ще більше зміцниться ваша бойова дружба і згуртованість. Бажаємо вам, дорогі юні друзі, повного успіху в цій новій яскравій демонстрації єдності і солідарності демократичної молоді і студентів світу.

Л. БРЕЖНЄВ
Генеральний секретар ЦК
Комуністичної партії
Радянського Союзу

О. КОСИГІН
Голова Ради
Міністрів Союзу РСР

„ВІРТУОЗНО! БРАВО!“

АНСАМБЛЬ «ЮНІСТЬ» ПОВЕРНУВСЯ З БЕЛЬГІЇ

Вони щойно зійшли з літака, щойно ступили на рідну кіровоградську землю і зразу ж потрапили в оточення друзів, батьків, знайомих. Були слюзи радощів, були квіти... Вони прибули з далекі Бельгії, де брали участь у міжнародному фестивалі народного хореографічного мистецтва.

Це вже другий візит за кордон танцювального колективу Кіровоградського педагогічного інституту імені Пушкіна. Рік тому аматори побували на подібному фестивалі в Туреччині. За краще виконання народних танців привезли зідати особливий приз, медалі, сувеніри. І коли минулого року окремі члени журі, вбачаючи в нашому самодіяльному колективі професіональних майстрів балету, навіть не хотіли виводити дорогі подарунки, то цього разу всілякі сумніви розвіялись... Кіровоградці знову покорили глядачів, членів журі. Злива оплесків скрізь і всюди супроводжувала юність українського міста.

А суперники були небаяні. З яскравими, темпераментними народними танцями на фестивалі прибули американці, чехи, румуни, французи, югослави... Представники від десяти країн. Отже, треба було показати дійсно щось самобутнє, здобуте з невичерпного джерела фольклору. Наш колектив запрограмував дванадцять танців. Серед них — всюдисущий український «Гопак», «Карусель», «Тополька», «Гомін з полонини» та інші кращі зразки хореографічного мистецтва.

Першого дня виступали чехи, американці. Гучні оплески прокочувалися над парком, зринаючи з зеленого театру.

— А як-то нас приймуть? — хвилювалася Ніна Костенко. Якось трохи розгублено дивилася на керівника танцювального колективу Володимира Слободенюка і Лілія Юрпольська. І в цьому немає ні-

чого дивного: дівчата вперше вийшли на такі відповідальні виступи за кордон. Та Люда Пришутова і Світлана Фільченко заспокоювали:

— Отак і ми хвилювалися перед поїздом в Туреччину... І настав другий фестивальний день.

Володя Слободенюк розповідає, що, доки не виступав колектив з Кіровограда, симпатії більшості танцюристів і глядачів були на боці американців. Але наш виступ покорило усіх. Після концерту стовпиків оточили аргентинці, бельгійці, югослави... Прийшли також американські юнаки і дівчата. Вони щиро вітали своїх колег, друзів і гаряче тисли руки.

— Віртуозно! Браво! — поплескує по плечам то одного, то іншого учасника танцювального колективу американець Деніс. І в його мріях осягають добрі вогні.

Настав фінал. Кіровоградців теж запрошено взяти участь у заключному концерті, після якого їм за найкраще виконання народних танців вручено медалі, призи, пам'ятні знімки.

По закінченні виступів у Бельгії голова федерації міжнародного фольклорного танцю п. Клеймон запросив кіровоградців дати кілька концертів у Франції. Сцени Плом'є, Везу, Саноса... І знову оплески. Лунки, ширі, дружні.

...Автобус підвозить учасників танцювального колективу до педінституту.

— Ніби нічого й не було, — посміхається Лілія Юрпольська. — Ніби нікуди й не їздили... Тільки серце стало від чогось повнішим, думки впереніші, любов до життя більшою...

Бо не тільки танці здружили, єднали.

Зблизив юність десяти країн світу прапор спільної великої ідеї — прапор миру і дружби.

Н. ПАЛИВОДА.

Учасники танцювального колективу «Юність» Кіровоградського педінституту щойно зійшли з літака...
Фото Г. ЗУБЕНКА.

ФАКЕЛ СОЛІДАРНОСТІ НАД СОФІЄЮ

Слухайте, люди світу! Слухай, плането! Це голос молодості твоєї, надії твоєї. Владною вимогою часу лунають над землею слова «солідарність, мир, дружба». І мільйони юних сердець настроюються на ці позивні інтернаціональної ради юності, як по праву називають ІХ Всесвітній фестиваль молоді і студентів, що відкривається сьогодні.

Софія, 28 липня. Скільки років тобі, столице сонячної країни? Тисяча чи сімнадцять? Ти й стародавня, ти й напрочуд молоді, особливо сьогодні, в день народження фестивалю. Тріумфуюча ріка юності, яку ти прийняла у свої обійми, здається, не вміщається в береги вулиць та бульварів. Очі, що сяють радістю. Різноманітні національні костюми. Різномовні, схвилювані привітання. І пісні, пісні всюди — і на площі Леніна і на бульварах Вітоша та Христо Ботева.

Фестивальна географія 1968-го — це п'ять континентів: 31 європейська країна, стільки ж азіатських, 49 держав Африки, 29 країнами представлені американський континент, трьома — Австралія і Океанія. Під прапорами ІХ Всесвітнього юнаки і дівчата 143 країн. Іх зібрало благородне прагнення

до єдності та боротьби проти імперіалізму, неоколоніалізму, реакції, війни. Прогресивна молоді ясно усвідомлює, що ця єдність кочче потрібна саме тепер, коли на в'єтнамській землі рвуться бомби, коли Пентагон нарощує ескаляцію смерті. На годиннику ІХ Всесвітнього — 16 година 30 хвилин. На площі 9 Вересня в'їжджають мотоциклісти-гінці. Це барвистий дозор фестивальної колонії. Починається маніфестація. На Російському бульварі — живий коридор, утворений жителями болгарської столиці і туристами, які прибули сюди. Вісім електрокарів з елементами столиць попередніх фестивалів рухаються в супроводі національних ескортів. Від Праги, Будапешта, Берліна, Бухареста, Варшави, Москви, Відня і Хельсінкі приймає естафету сонячна Болгарія.

Десятки тисяч болгарських юнаків і дівчат, зарубіжних гостей заповнили Центральний стадіон імені Василя Левського. В урядовій ложі Перший секретар ЦК Болгарської Комуністичної партії, Голова Ради Міністрів НРБ Тодор Живков, Голова Президії Народних Зборів НРБ Георгій Трайков та інші болгарські керівники. Тут же почесні гості фес-

тивалю. На торжество відкриття прибув Перший секретар ЦК Монгольської Народно-революційної партії, Голова Ради Міністрів МНР Юмжагійн Цеденбал, який перебуває в Болгарії з офіціальним візитом.

Над стадіоном з'являється п'ятірка літаків. Вони малюють у небі фестивально ромашку-емблему інтернаціональних зустрі-

чей молоді. Її різноколірні пелюстки спускаються на поле стадіону. Це під яскравими куполами приземляються на зелений килим парашутисти. Один з них повідомляє про наближення фестивального походу до стадіону і зразу ж дев'ятьма гарматними залпами Болгарія салютує новому фестивалю.

(Закінчення на 2-й стор.)

У ВИКОНКОМІ ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

Виконком обласної Ради депутатів трудящих прийняв рішення про проведення обласного громадського огляду готовності підприємств, колгоспів, радгоспів, будівельних та інших організацій до прийому на роботу випускників середніх шкіл, в якому зобов'язав виконкомі міських і районних Рад до 10 серпня ц. р. провестися міські і районні громадські огляди готовності всіх підприємств, колгоспів, радгоспів, будівельних організацій до прийому на роботу випускників середніх шкіл.

До цієї роботи повинні бути залучені міські і районні комісії по трудовлаштуванню молоді та широкий актив — депутати місцевих Рад, представники державного апарату, народної освіти, преси, радіомовлення, органи народного контролю, профспілкові і комсомольські органі-

Випускник іде на виробництво

зації, представники підприємств, колгоспів і радгоспів.

Поставлено завдання в ході громадського огляду охопити перевіркою кожне підприємство, колгосп, радгосп, будівельну та іншу організацію, їх готовність до прийому на роботу випускників середніх шкіл відповідно до доведених їм планів, визначити, чи встановлено взаємний зв'язок між підприємствами і школами щодо залучення випускників на виробництво, чи виділяються для них робочі місця, обладнання, як планується організувати навчання їх виробничим професіям, чи створені для цієї мети курси, учбові комбінати, дільничі, цехи, чи виділені викладачі-майстри, як готуються до урочистого прийняття молоді в робітничу і хліборобську сім'ю, вручення трудових

книжок, першої заробітної плати тощо.

Виконкомом міських і районних Рад запропоновано обговорити результати громадського огляду на своїх засіданнях з участю керівників підприємств, господарств і організацій і вжити конкретних заходів до усунення виявлених недоліків, створення нормальних умов для праці, навчання і культурного відпочинку працюючої молоді.

Редакції обласних газет «Кіровоградська правда» і «Молодий комуніст» та районних газет, обласний комітет по радіомовленню і телебаченню, редакції міського і районного радіомовлення мають широко висвітлювати проведення громадського огляду готовності підприємств, господарств і організацій до прийому на роботу випускників шкіл.

ФАКЕЛ СОЛІДАРНОСТІ НАД СОФІЄЮ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Звучать фанфари. На одній з трибун по голубому фону (це колір костюмів болгарської делегації) біжать велетенські білі букви «Софія вітає фестиваль!». Разом з юністю Софії молодіжний форум вітають сьогодні народи всього світу. Вони послали сюди синів і дочок, щоб юні скріпили потиском рук свою рішучість боротися проти сил війни і реакції. Недаром з живим інтересом як добре напутне слово сприйняли делегати різних країн привітання, які надійшли на фестиваль від Л. І. Брежнєва і О. М. Косігіна, від керівників інших соціалістичних країн, від визначних громадських і політичних діячів світу.

Шквалом оплесків вибухає стадіон. На гарьову доріжку входить делегація, яку у фестивальной Софії вже знають усі і люблять усі, — це делегація молоді В'єтнаму. Мужнім бійцям, що здобули своєю стійкістю в суворих боях за свободу і незалежність батьківщини симпатії народів світу, надано право очолити святкову колону. Ці юнаки і дівчата з обпаленої вогнем бити країни уособлюють силу духу і героїзм свого народу.

«В'єтнам перемаже», — скандують трибуни різними мовами.

А болгарська молодь заспіває Марш в'єтнамських патріотів. Мелодія шириться, міцніє, її під-

хоплюють тисячі голосів. Полум'яють прапори. Могутнім потоком плинуть фестивальні шеренги, велична, яскрава демонстрація єдності молодіжних загонів. Під лозунгами боротьби за незалежність і демократичні права йде молодь Греції, Південної Африки, Анголи і Мозамбіку, Венесуели й Іспанії.

Знов оплески. Вони звернуті до делегацій арабських країн, народи яких при підтримці всього прогресивного людства вимагають негайної ліквідації віроломної агресії Ізраїлю.

Свято в розпалі. Нові й нові делегації проходять перед трибунами. Нескінченними хвилями радості, молодого ентузіазму вирує величезна чаша стадіону. Райдугою барв міняється фестивальный похід.

Молоді спадкоємці традицій старших поколінь борців за соціальний прогрес демонструють свою згуртованість. В її зміцнення вносять великий вклад молодіжні організації соціалістичних країн. Ось чому з такою теплою зустрічають тут їхніх представників.

По стадіону пропливає червоний стяг Країни Рад. Могутньою колоною прийшла на інтернаціональне свято наша делегація. І не передати словами хоча б десяту частку того ентузіазму, з яким були зустрінуті посланці Батьківщини Ілліча, першої в світі держави робітників і селян. Ленінський

комсомол, який відзначає в цьому році своє славне 50-річчя, — визнаний авангард міжнародного молодіжного руху. З трибун з піднесенням скандують: «Слава радянській молоді!», «Вічна дружба!». І знов, як під час зустрічі в'єтнамської делегації, тисячі людей підводяться з своїх місць і над стадіоном повисає шквал оплесків.

Барвисту процесію завершує молодість Народної Республіки Болгарії. Це традиція — господарі завжди за законами гостинності дають дорогу дорогим гостям. І молоді болгарки, звичайно, несуть хліб-сіль — символ гостинності і душевної щедрості.

На блакитному фоні однієї з трибун з'являється жива в'язь слів: «Солідарність, мир, дружба!». Починається урочистий церемоніал відкриття.

Від Всесвітньої федерації демократичної молоді, яка об'єднує понад сто мільйонів юнаків і дівчат землі, учасників фестивалю вітає її президент Родольфо Мекіні. Перші слова він адресує представникам країн, що борються проти агресивного імперіалізму.

— Ми будемо разом з вами в боротьбі за незалежність і свободу, — схвильовано говорить Родольфо Мекіні. — В'єтнамські прапори на вулицях Софії — це символ наших спільних інтернаціональних, демократичних і революційних почуттів.

Ми думаємо про тих, хто борється на полях В'єтнаму і в лісах Анголи, хто змагає в расистських гетто Нью-Йорка, в тюрмах Мадрида, Каракаса й Афінів. До них дійде могутній голос фестивалю: «Ми з вами, молоді прихильники миру і свободи!».

Наче невгамовний вулкан, вирує фестивальный стадіон. До мікрофона підходить керівник молодіжної делегації Національного фронту визволення Південного В'єтнаму Чан Ван Ти. Ні овації, ні здравичі на честь неминучої перемоги в'єтнамських патріотів, мабуть, не передають тієї великої сили братерських симпатій, яких сповнена до героїчного народу В'єтнаму юність світу. Палко вітаючи учасників фестивалю і болгарський народ, Чан Ван Ти каже:

— Доти, поки американські агресори перебувають на в'єтнамській землі, молодь і студенти В'єтнаму не зупиняться ні перед якими жертвами. Ми закликаємо учасників дев'ятого Всесвітнього фестивалю посилити свою допомогу в усіх її формах — політичній, моральній і матеріальній, щоб завдати поразки агресорам, прискорити перемогу і забезпечити нашій молоді мирну працю і щастя.

До учасників фестивалю звертається тепло зустрінутий присутніми Перший секретар ЦК БКП, Голова Ради Міністрів НРБ Тодор Живков.

Дорогі дівчата і юнаки, каже він, болгарський народ і його молодь вітають вас з щирим серцем.

Ми переконані, що благородний девіз Софійського фестивалю оволодіє умами і серцями всієї молоді світу, що ідеали солідарності, миру і дружби восторжествують у відносинах між народами і державами так, як вони торжествують на дев'ятому фестивалі.

Дев'ятий Всесвітній фестиваль оголошується відкритим.

До Центральної трибуни біжать одягнені у різнобарвне національне вбрання дівчатка-болгарки. Вони підносять керівникам делегації і почесним гостям свята букети квітів.

Звучить Гімн демократичної молоді і Державний гімн НРБ. І ось уже

свіжий літній вітер полоще прапори, що замаюріли на флагштоках: прапор Всесвітнього фестивалю і національний прапор Народної Болгарії. В небі гірлянди повітряних куль, зграї білокрилих голубів. Прокочується гул реактивних літаків. Ледає стих грім авіаційних моторів, як почувся рокіт мотоциклів. Це закінчується грандіозний мотомарафон по столицях попередніх зльотів юності. В Софію доставлено 8 фестивальных факелів. Факеломосці прямують до підніжжя споруди, на вершині якої встановлено велетенську чашу.

Западає урочиста тиша. Прославлений болгарський спортсмен Боян Радєв запалює від восьми факелів дев'ятий і по 50-метрових сходах, застелених різнобарвними стрічками, піднімається вгору. Посланає країни нового фестивалю підносять вогонь до чаші, і під захопленою овацією факел дев'ятого Всесвітнього спалахує над Софією.

Десять днів горітиме у фестивальной чаші священний вогонь. Це символ вічного життя і моло-

дості, незгасного почуття братерства людей праці, непереможності їх класової солідарності. Частку цього вогню понесуть у серцях делегати Всесвітнього форуму юних.

Зайшло сонце, а свято все триває. І навіть грандіозний фейерверк у вечірньому софійському небі ще не став фіналом урочистої церемонії відкриття фестивалю. Для гостей фестивалю молодь Болгарії приготувала сюрприз — чудову театралізовану виставу. З берегів Дунаю і Мариці, з гірських долин Родоп і Пирин привезли талановиті артисти Болгарії свої пісні і танці про нове життя, про радість вільної праці, демонструючи в цей незабутній вечір красу і натхнення юності. День 28 липня став на Всесвітньому фестивалі величчям гімном, що славить юність планети, в ім'я єдності якої і загорівся на десять днів над Софією факел фестивалю.

Д. БОЧАРОВ, І. ВЕК-СЛЕР, І. ДОБРОТІНА, В. ЧУКСЄЄВ, В. ЧАНТУРІЯ — спецкор. ТАРС.

Тут, на стадіоні імені Василя Левського, зібралися позавчора посланці молоді 143 країн.

ПІДСУМКИ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ

ЦК КП України і Рада Міністрів УРСР розглянули підсумки соціалістичного змагання областей і районів за збільшення виробництва і продажу державі м'яса, молока та інших продуктів тваринництва в колгоспах і радгоспах за перше півріччя 1968 року.

У соціалістичному змаганні областей визнані переможцями Київська та Чернівецька області. Їм присуджено перехідні Червоні прапори Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України з видачею грошових премій. Кримській області, яка також визнана переможцем у змаганні, залишено перехідний Червоний прапор Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України з видачею грошової премії.

ЦК КП України і Рада Міністрів УРСР відмітили, що високі показники у соціалістичному змаганні добилися також колгоспи і радгоспи Вінницької, Донецької, Запорізької, Львівської, Тернопільської, Хмельницької, Черкаської областей.

У соціалістичному змаганні районів визнано переможцями Бершадський Вінницької області, Красногвардійський Кримської, Чемеровецький Хмельницької, Бердянський Запорізької та Кам'янсько-Бузький район Львівської області. Цим районам присуджені перехідні Червоні прапори Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України з видачею грошових премій.

ЦК КП України і Рада Міністрів УРСР відзначили ще 23 райони України, які добилися значного збільшення виробництва і продажу державі продуктів тваринництва.

ЦК КП України і Рада Міністрів УРСР зобов'язали партійні, профспілкові і комсомольські організації, радянські та сільськогосподарські органи посилити організаторську роботу в колгоспах і радгоспах, широко розгорнути соціалістичне змагання за дальше підвищення продуктивності худоби і птиці, створення достатку кормів, своєчасну підготовку до зимівлі, за успішне виконання взятих зобов'язань третього року п'ятиріччя.

(ПАТАУ).

ДУМКИ, ВІДГУКИ,
РЕЦЕНЗІЇ

ЧЕРЛЕНЕ КРИЛО МИНУЛОГО

Великий наш сучасник М. Т. Рильський говорив, що людина, яка не знає минулого своєї Батьківщини, не варта майбутнього. Мені згадалася цей пісень, коли в перегорнувши останню сторінку історичної повісті «Родня» нашого земляка М. Смоленчука.

«Родня» — ніби промінь, який вихоллює з сивої дащи-

ни найтрагічніший і найгероїчніший час легендарної фортеці. Цей промінь не байдуже освітлює дубові зруби кріпості, хижі, посадицький терем. Він примушує хвилюватися за долю мешканців цього древнього міста русичів.

З різних джерел: з архівів, народних переказів, пісень автор збирав дорожочинні зернини, щоб потім вони проросли живими сторінками далекої історії наших пращурів. Фабула повісті схожа із своєрідним ланцюгом, який обривається на кульмінації твору, коли Мар'я (головна героїня) «зметнула ластовицею над городною» і... зникла в чорному проваллі. Кульмінація і розв'язка повісті зливаються в одне ціле. І це, мабуть, має свій зміст. Адже кінець

Родні був кривавим і грізним. Сюжет твору дуже виграв від того, що письменник зміло поєднав фольклорні елементи з історичними. Це поєднання дало ряд прекрасних образів оборонців Родні і серед них горду сонцеюк Владичу, іменем якої потім владичі нащадки називали гору і глибоке урочище.

Ось мужній і хоробрий ватажок роднянських воїн гридень Колот. Він широкі вболіває за рідний край, за його майбутнє. Колот менш за все піклується про особисте життя, і тому його меч завжди шукає ворога в найнебезпечнішому місці.

Відважний і чесний молодий воїн Олексич. Автор безпощадний до під-

лого зрадника посадицького Лагута. Ось один із штрихів, який дуже характерний для нього:

«— Чого тобі, гідото? — злякано скинув руками Лагута.

Верблюдові, що тягнувся мордою до Лагута, це не сподобалося — плюнув на нього рудою жвакотюю.

— Навіщо сердитись, хоравий? Навіщо? — відступив Лагута, догідливо всміхаючись».

Цей іуда, що плазував перед ворогом, викликає в читача таку ж огиду, яку він викликав у оборонців Родні.

Добре вимальовані образи найнижчої верстви населення, ізгоїв, таких як Тука, Петрило. Особливо вдався авторів

портрет ковала Петрила. Це — прекрасна людина, що втілює в собі кращі риси нашого героїчного народу. Завдяки таким якостям, як самопожертва, відвага, безприкладний патріотизм, образ Петрила звучить навіть по-сучасному.

Русло ді твору проходить через окремі частини повісті, які ніби замикаються в окремі мікросвіти, живуть своїми болями і радощами. Тому повість дещо фрагментарна. Але ці фрагменти об'єднуються між собою, завдяки одній внутрішньо-сюжетній течії, яка набуває найстрімкішого і найбухурявішого розвитку в кінці твору.

Щодо вад. Герої «Родня» нерідко користуються «загаль-

ним словником», тобто словниковою записом, який притаманний, наприклад, і для емерда Петрила, і для гридня Колота. Думаю, мова твору дещо перенасичена архаїзмами, адже повість за розмірами невелика.

Попри всі дрібні недоліки, повість М. Смоленчука не лише читає спокійним. Перш за все тому, що вона воскресила славу і гордість наших предків. Закриваючи «Родню», відчуваєш, як черлене крило минулого обпалює уяву і тоді на мить стаєш не тільки свідком, але і учасником невопівних оборонців легендарної фортеці.

В. ГОНЧАРЕНКО,
член обласного літературного об'єднання.

«Я?»

КУДИ

ПОШЛЮТЬ...

Хлопці зацікавлено дивились у вікна автобуса. І діврови, як вдома, і такі ж золотаві поля. Та все ж на душі у кожного трохи неспокоїно. Самостійна робота — це не навчання в профтехучилищі. Як-то зустріне Кіровоград?

Іх направили в Кіровоградське будівельне управління тресту «Криворіжстальконструкція», влаштували в гуртожиток. Здається, все гаразд.

Та ось двоє з них з'являються в редакцію. Розчаровані і насуплені. По черзі розповідають:

— Ми — слюсарі-монтажники металевих конструкцій. Мріяли про справжню роботу, щоб видно було її. А нас ставлять підносити шлак, бетон, підмітати. Отак на різних

роботах і проходить тринадцять годин.

Тринадцять? Може, хлопці помиллися?

Ні, все вірно. Ще коли прибули в управління, начальник дільниці Євген Іванович Бобровський запропонував працювати по дві зміни. Ще й підбадьорював. Мовляв, молоді, здорові, день попрацюєте, а на другий відпочинете.

Погодилися. А другого дня Юрко зліг. Два тижні пролежав у лікарні з запаленням легенів. Випадковість? Можливо. Але випадковість і закономірність — категорія, як відомо, близькі. А в Кіровоградському управлінні тресту «Криворіжстальконструкція» створено всі умови, щоб перша перейшла у другу. А вже юнакам, що прибули на роботу в Кіровоград, по 17—18. Добра половина з них — неповнолітні.

Звичайно, пам'ятає законні Євген Іванович, не гірше знає їх і головний інженер, а зараз виконуючий обов'язки начальника управління Віктор Васильович Степаненко. Обоє знають, що неповнолітнім можна працювати не більше семи годин і то лише в денну зміну.

Що ж примусило керівників будівельного управління піти на це? Віктор Павлов, майстер об'єкту, на якому працюють випускники профтехучилища, пояснює:

— Не можемо у дві зміни організувати роботу.

Якщо перша закінчить опів на четверту, то друга повинна працювати десь до половини другої ночі. А хто їх потім розвезити буде по домівках?

Проблему що Віктор Павлов не вирішить. Але її можуть вирішити начальник дільниці і головний інженер. А в них турбот і без цього вистачає. То, може, краще хай неповнолітні працюють по тринадцять годин?

Хлопці, Юрко і Микола, незадоволені. І навіть не тим, що доводиться працювати дві зміни. Вони хочуть робити те, що вміють: монтувати металеві конструкції, вклядати труби і т. ін. Це ж хочуть і їх товариші.

На об'єкті, де працює 56 випускників профтехучилища (до речі, всі монтажники), я запитав, чим займаються хлопці?

Валерій Велігоша:

— Он Анатолій Герасименко чистить дах.

— А ти?

— Я? Куди пошлють...

Микола Красножон, Віталій Ковальчук:

— Немає для нас монтажних робіт. Зараз підносимо бетон і заливаємо щільни між плитами перекриття.

В комплексній бригаді може бути й таке. Чому ні? Якщо справа вимагає, можна і старшею викопати, і бетон піднести. Але ж мова йде про те, що на одному об'єкті зібрано 56 молодих спеціалістів, на яких попит величезний. А хлопцям доводиться виконувати другорядні роботи, які міг би виконати і некваліфікований робітник.

Микола і Юрко прийшли за розрахунком.

— Вас направили — працюйте, — почув відповідь.

— Так де ж працювати? Нема ж фронту монтажних робіт.

Направили — мусить працювати. Якби лікарні запропонували працювати вчистелом, або напакати мабуть, обоє відмовилися б. А монтажник мусить працювати бетонником.

В управлінні над цим не задумуються. Аж вихід значно простіший. Забрати паспорти і закрити в шухляді.

Будівельник — професія юних. На будови йдуть випускники восьмирічок і середніх шкіл, профтехучилищ і технікумів. Йдуть, щоб прикрасити землю, залишити на ній свій слід на віки. І буває дуже прикро, як от у цьому випадку, коли ложка дьогтю псує діжку меду.

В. ШАРІЙ, м. Кіровоград.

Це Валя Карнаух, трактористка колгоспу «Україна» Знамянського району. Вона не лише в полі добре працює, а й зарекомендувала себе активною комсомолкою: молоді артілі обрала її заступником комсорга.

Фото Г. УДОВИЧЕНКА.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД ВІВТОРОК, 30 липня. Перша програма. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Художній фільм. (М). 17.55 — «Наша афіша». (К). 18.00 — Для дітей «Червона квітка». Спектакль Одеського театру ляльок. (Одеса). 19.10 — Телевізії. (К). 19.30 — «Дорогою натхнення». Нарис про С. Турчака. (Львів). 20.15 — Музичний антракт. (М). 20.30 — Інформпрограма «Час». (М). 21.15 — Відлуння спортивного світу. (М). 22.00 — На IX Всесоюзному фестивалі молоді і студентів у Софії. Великий концерт. (Передача з Болгарії). 23.30 — Щоденник фестивалю. (Софія).

Друга програма. 19.00 — Художній фільм «Для квитки на денний сеанс». (Кіровоград). СЕРЕДА, 31 липня. Перша програма. 11.00 — «Стандартізація і прогрес». Телевізійний журнал (М). 11.30 — На IX Всесоюзному фестивалі молоді і студентів у Софії. (Передача з Болгарії). 17.30 — На IX Всесоюзному фестивалі молоді і студентів у Софії. Фінальний змагання з плавання та стрибків у воду. (Передача з Болгарії). 18.00 — «Зоря лісової казки». Телефільм. (Кіровоград). 18.40 — Кіровоградські вісті. (Кіровоград). 19.00 Першість СРСР з футболу «Зоря» (Луганськ) — «Динамо» (Київ). (Луганськ). 20.45 — Міжнародна зустріч вольєрної СРСР-Японія. (М). 21.30 — «Іду захопаний в життя» (Кіровоград). 22.00 — На IX Всесоюзному фестивалі молоді і студентів у Софії. Між-

народний естрадний концерт. (Передача з Болгарії). 23.30 — Щоденник фестивалю. (Софія). Друга програма. 19.00 — «Тривожна молодість». Художній фільм. (Кіровоград).

ЧЕТВЕР, 1 серпня. Перша програма. 11.00 — На IX Всесоюзному фестивалі молоді і студентів у Софії. День дружби з народом Болгарії. (Софія). 13.00 — Для школярів «На приз «П'ятнадцять м'яч». (К). 17.05 — «Черемш». Тележурнал. (Чернівці). 17.50 — Для дітей. Мультифільм. (К). 18.00 — «Книжкова полиця». На допомогу пропагандистам і слухачам шкіл основ марксизму-ленінізму. (Кіровоград). 18.10 — Телефільм. (Кіровоград). 18.20 — «Добрий вечір, хліборобе». (Львів). 19.00 — Художній фільм. (К). 20.30 — Інформпрограма «Час». (М). 21.15 — «Знання». Науково-пізнавальна програма (М). 22.00 — На IX Всесоюзному фестивалі молоді і студентів у Софії. Вечір Болгарії. Велика музично-хореографічна вистава. (Софія). 23.30 — Щоденник фестивалю. (Софія).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ ВІВТОРОК, 30 липня. 17.30 — Фільми для дітей. 18.00 — «Червона квітка». Вистава Одеського театру ляльок. (Одеса). 19.10 — Телевізійні вісті. (К). 19.30 — «Дорогою натхнення». Нарис про С. Турчака. (Львів). 20.15 — Музичний антракт. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15

Телевізійний журнал «Ровесники» 22.00 — На IX Всесоюзному фестивалі молоді і студентів. (Софія). 23.50 — «Тільки факти». (М).

СЕРЕДА, 31 липня. 17.00 — Актуальний екран. 17.30 — На IX Всесоюзному фестивалі молоді і студентів. (Софія). 18.00 — Телевізійні вісті. (К). 18.20 — «В повітрі «Червоні мені». (Одеса). 18.50 — Телевізійна реклама. (К). 19.00 — Футбол: «Зоря» — «Динамо». (К). 20.45 — Художній фільм «Зоря». 22.00 — На IX Всесоюзному фестивалі молоді і студентів. (Софія). 23.50 — «Тільки факти». (М).

ЧЕТВЕР, 1 серпня. 17.05 — Телевізійний журнал «Черемш». (Чернівці). 17.50 — Мультиплікаційний фільм. (К). 18.00 — Телевізійні вісті. (К). 18.20 — «Добрий вечір хліборобе!» (Львів). 19.00 — Г. Грін. «Третя людина». Телевізійний спектакль. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 20.55 — До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. «Сторінки великого життя». (Одеса). 21.15 — Кінопрограма. 22.50 — На IX Всесоюзному фестивалі молоді і студентів. (Софія). 23.50 — «Тільки факти». (М).

ЗАПРОШУЄМО ДО РОЗМОВИ

М. СТОЯН, В. ЮР'ЄВ.

Вам доводилось подорожувати влітку степом? Машина здіймає сувій сірого пилу. Він пробивається крізь найменші щілини, забиває подих. Натужно працює мотор, і від того стає ще більш душно. Нестерпно пече сонце. Його промені — немов гарячі деса. Десь притлі втомлений вітер, сховалися пташки. Вже давно золотять стери, височать блокув скриті свіжої соломки. В таку обідню пору нечуже підле немає нічого живого. І раптом за поворотом, з-за гори відкривається дивовижна картина: у долині заграла сріблом, заголубіла хвилею річка. І за одну коротку мить все заснігло, закрусувалося.

Кличе до себе прохолодна вода, манить під розлогі віти рясна верба. Тут і вітер не снить, про щось шепоче з очерементом, з осокою, що вузькою смужкою тягнеться й тягнеться до зеленого обрію... Людина й вода... Поглядніше на карту нашої області, її простори на півночі й півдні, на заході й сході, великі й малі річки. На невеличкому відрізку степове без-

ОДВІЧНЕ ЗАПИТАННЯ — ЧОМУ?

Давним-давно тут було дике поле. Скажи конем день, другий — не стрінеш жодної живої душі. Тільки ховрахи посвистують на пагорбах та інколи хижо блискають на сонці турецький ятаган.

Якось виринули з густого чагарника стомлені люди. Вражені дивною красою, спинилися, зачаровані стояли перед степовою казкою. За кілька сажнів од них плюскотіла річка, скільки оком окинеш звивалася вона польовою рівниною, аж доки не зникла за прозорим горизонтом. І тоді один з подорожніх не витримав, вигукнув захоплено:

— О, яка висока вись!

Люди підіймали до неба голови, розчервоніли очима дивилися в небо і ствердно кивали:

— Добра вись, велика вись...

Високе небо відбилосся у річці, текло собі голубою смугою, припрошувало людей до спочинку. Відтоді поселилися тут люди, відтоді безіменна річка стала Великою Виссю.

...Початок Великої Висі не такий вже й гучний. Недалеко від села Оникієвого Маловисківського району розкинувся великий ліс. Шумлять листом гордопні явори, могутні дуби. Піднялася й гора, поруділа на сонці, гора, що так і не має ніякого імені. Недалечко видніються будиночки села Леніно. І там, за селом, у широкій долині, поміж дубів і яворів, кущів глуду і горобини починається Велика Вись. Починається із струмочків, що загубилися в густій осці. Праворуч і ліворуч — невеличкі луги, поміж дерев пасеться череда.

Пастух Олександр Андрійович Махно сидить на землі. Накрапає тихий літній дощ. І в нього розболілись рани. Крім ран, що приніс чоловік з війни, є ще одна, не менш болюча, гірка рана: — Тут я шодня. Слухаю шум лісу. Дивлюсь на Вись. Гарна вона. Спокоїна, добра... Га ось пройдемо далі і ви побачите таке, від чого мурашки побіжать по спині. З давніх-давен ліс не кінчався біля села. Понад берегами він продовжувався. Тепер його нема. За густою стіною і Висі було добре. Плеска глибини, попіри ріби. Окупили — червононі табунами, шуки — мов торпеди, плітки, нов хварі... Та що це я розговоривсь... Ви самі пройдітьте її берегами.

Так виникло запитання — чому? Так почалася ця мандрівка.

Ми попрямували долиною понад Виссю — від Леніно до Великої Виски, лугами і полями колгоспів імені Жданова, «Росія», Мар'янівського радгоспу, сіл Висі, Павлівки, Веселівки, Канежа, Панчевого... Ми не просто шукали відповіді на тривожне запитання, ми уважно вивчали видолінки, городи, береги, яри і увроща, греблі, круті коліна степової річки.

І відповіді вже не на одне, а на тисячу запитань лягали перед нами.

ГОРОДИ НАД РІЧКОЮ

Так повелося здавна: біля хати садок, за ним — соняшники, картопля, кукурудза, і аж там, у кінці — латки помідорів, капуста, огірків. У колгоспів ця картина значно грандіозніша. За величезними лапами пшениці, ячменю простяглися артільні городи, а на них — великі смуги сизуватої капусти, зеленотоматних кущів помідорів, яснолихних плантацій огірків, вже побіліло, приптанотої цибулі.

А трохи далі й рілля. Напевне, зібрані ранню капусту, готують ґрунт під щось пізніше. Все гарне, все розкишене. Не шкодували води для поливу, та й підрунтова дуже близько. Це городи не безіменні. Вони належать артілі імені Жданова села Великої Виски, там, де річка бере початок свого бігу на північ і захід.

Була обідня перерва і нас оточили жінки з городньої бригади. Бригадир десь подався, але ж і вони тут господарі. І ми запитали: чому городню садять понад самісінькою річкою, що це дає?

— Нічого! — відповіла рішуче одна з всіх. — Нічого. Тепер, у посушливе літо, нам майже не можна обробляти землю. Беремої трави забивають усе... А про сранку і гопорити нічого.

Справді, нічого. Аж тільки хлопне злива — вся земля опиниться в річці. Крім того, там, де ґрунт досить мілкий, вода просочується неглибоко. І волога — ні від талих весняних вод, ні від дощу не може довго затримуватися. Та ще й злегка похилі поверхні берегів сприяють накопиченню солей. Нашим господарикам варто було б пам'ятати, що вологість клімат здатен винятки лишки солей, а сухий — сприяє їх безперервному збільшенню. Там же, де ростуть дерева, навіть на місцях досить пологих, — земля не перетворюється на солончаки. Коли ж насаджень бракує (чи їх просто нищать) солончаки можуть виникнути навіть там, де їх раніше ніколи не було.

Прикладом може бути околиця села Лікарівського Новомірогородського району. Тут, крім акації, майже нічого не росте. Просто боляче дивитись на молоді садки, які, сягнувши певного віку, гинуть. І лише через те, що своєчасно люди байдуке ставилися до берегів Висі. Кинулися тепер — пізно, глибини солончаки отруюють корінь, не дають розростатися деревам.

Але ми забігли наперед. За кілька десятків кілометрів від городів колгоспу імені Жданова зустрілися з новим явищем. В берегах випасалася череда і немала. Трава була геть вищипана. І корови, телята лізли в очерет, ламали, трошили його, обгризали гілля вицілілих дерев.

Випас коровам потрібен. Але й тут поспіємо сказати, що особливої користі він не дав. Чи не краще було б скопувати трави і годувати ними худобу, а для прогулянок використовувати якийсь вигін?

Складається враження, що місцеві господарники не тільки не ведуть боротьби із злом, а навпаки — підключують його. Байдуке споглядаючи на голі береги Висі, плінудруючи худобою моладе пагіня, розорюючи землю біля самісінької води. А тим часом зупинити безчинство власної волі досить не важко і недорого, але для цього потрібне те, чого в нас чи не найменше — постійної турботи і уваги до рідної природи. Ажде могли трактористи з колгоспу імені Жданова не розвертати плауга аж біля самісінького берега? Могли б пастухи, прийшлиши, не пускати худобу в очерети?

Могли б. Але не подумали про річку, про шкоду, яку заподіяли їй, а, зрештою — і собі, всім. І коли ще цієї осені жданівці зберуть непоганий урожай городини, то через якийсь десяток років вони будуть раді кущам пасльону над річкою, але й він не ростиме...

Як шкода, що інколи ми забираємо від природи все. Виключно все, не думачи про те, що ж залишиться градушним поколінням!

Олександр Довженко в свій час говорив: «Іде посадив п'яти дерев — плати за повітря!» А що ж тоді сказати тим людям, які не посадили жодного дерева, яким не болить замулювання річки? Ажде ми знаємо десятки прикладів, коли не тільки в пустелях, а й у степах України прокладаються зрошувальні канали. Дорогі споруди, а все ж прокладаються. А ми так байдуке нищимо русло природного каналу!

Є в наших селах і містах лекційні бюро. Скільки цікавих лекцій читається для людей, але досі ми не чули розповідей про нашу річку. А вони теж потрібні. Якію біля лісів ще побачили плакати, заклики охороняти, берегти дерево, то чогось подібного понад всією Виссю ми не бачили.

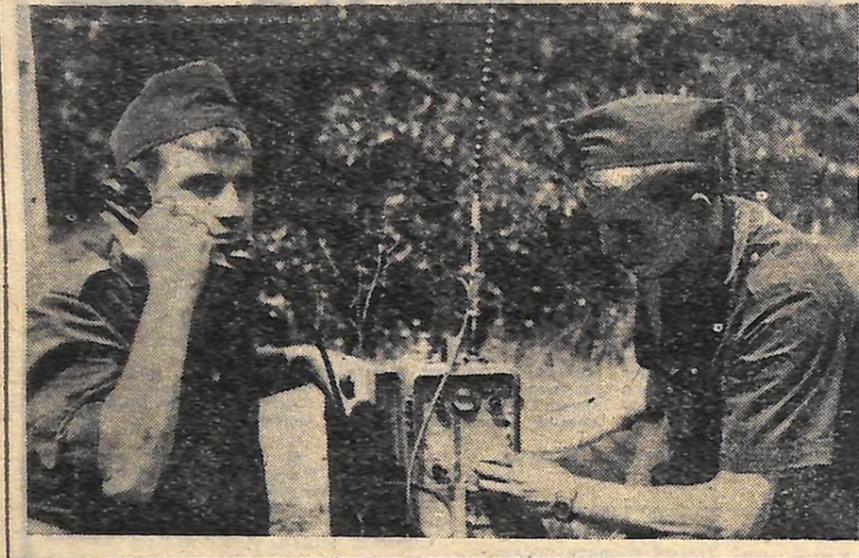
Віжати зграйки дітей купатися, покататися на човнах. Хіба не повчальним був би для них плакат про історію річки, заклика берегти її? Ідуть в деяких місцях жінки мочити конопля. Майже всіюди шовфери підганяють мити машини, а механізатори — трактори. Хіба не красномовним був би для них плакат: «Зупинись! Перед тобою найкращий ларунок природи — річка. Не отруй її, не брудни!»

В усіх селах ми бачили однієї річка не має свого господаря. Колгоспи кипіли на сільську Раду, а сільська Рада — на колгосп. Хоч вихід із становища мусив бути найпростішим: господарями Великої Висі повинні бути всі...

(Далі буде).

БУДУТЬ З ХЛОПЦІВ СОЛДАТИ

Сто майбутніх воїнів закінчили навчання у військово-спортивному таборі «Зірка», що в Олександрійському районі. За цей час вони ознайомились із Статутами, склали нормативи комплексу

ГЗБ, 27 допризовників склали норми III розряду із стрільби, фізично загартувались. Молоді олександрійці побували в походах по місцях революційної і бойової слави, зустрічалися з героями Великої Вітчизняної війни і трудівцями полів, з комсомольцями 20-х років.

На фото: йде підготовка до складання заліків з радіосправи.

Фото В. Грачова.

ПІДВОДИМО ПІДСУМКИ КОНКУРСІВ

«ШАХІВНИЦЯ-10»

Жюрі конкурсу-вікторини «Молодого комунара» підвело підсумки «Шахівниці-10», до якої було включено 10 завдань з історії і теорії шахів.

В конкурсі взяло участь 96 любителів цієї гри. Завдання були досить складними — лише В. Полозюк з Бобринця, «Дуже довго в розв'язував етюд, загалом, мабуть, годин із сім», — пише Олег Іщенко з Новоукраїни.

Але, незважаючи на це, ряд учасників конкурсу правильно відповів на всі завдання. Жюрі при підведенні підсумків шахової вікторини не враховувало рішення етюда із завдання № 7 (при друкуванні в ньому було допущено помилку).

Абсолютним переможцем визнано Степана Харченка із села Чорнолісся знам'янського району. Він набрав 113 очок з 121. Він перемігся поїздкою на шаховий чемпіонат Центральної ради ДСР «Авангард» у Київ.

На другому місці — минулорічний переможець шахової вікторини Микола Атанюк з Гайворона (104 очка). Шаховий гурток Крем'яцького району поширив (керівник Я. Карант) набрав 103 очка, 93 очка набрав студент Київського університету Віктор Шиндлярський, на п'ятому місці — Олег Іщенко з Новоукраїни.

Всі вони нагороджуються рішю передплаченою на шахові видання і на газету «Молодий комунар».

В результаті проведеного конкурсу 46 учасників виконали норми спортивних розрядів, з

них 18 — третього і 28 — четвертого.

За поданням редакції «Молодого комунара» та жюрі конкурсу-вікторини обласна федерація шахів присвоїть цим товаришам спортивні розряди, про що їм буде повідомлено письмово.

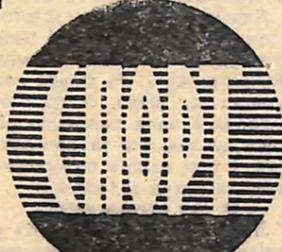
О. Кондауров із Знам'янки, В. Полозюк з Бобринця, С. Лінський з Кіровограда, В. Яцуляк із Запорізької області та Л. Кісничук з Ульяновського району нагороджуються грамотами.

Редакція газети «Молодий комунар» і жюрі конкурсу-вікторини висловлюють подяку всім читачам газети, які взяли участь у «Шахівниці-10».

КОНКУРС ФУТБОЛЬНИХ ПРОВІДЦІВ

Більше сорока чоловік взяли участь у конкурсі «Три запитання знавцям», оголошеному «Молодим комунаром» на початку футбольного сезону. На якому місці буде «Зірка» за результатами першого кола? Скільки очок набере вона в іграх за своєму й чужих полів? З яким результатом закінчиться матч «Зірка» — «Таврія»? — такі запитання пропонувалися футболістам провідцям.

Скажемо відразу: всі учасники конкурсу виявилися оптимістами, жоден з них не сказав, що «Зірка» буде нижче 7-го місця, більшість же пророкувала 2 — 3 місце. Гочу відповідей на перше запитання (кірово-

градів, як відомо, посіли 4-е місце) дали п'ять чоловік: В. Лебедев, А. Жуков, В. Радський, А. Настасієвський — всі з Кіровограда, а також єдина дівчина, що взяла участь у конкурсі, — Люба Канівець, учениця з Олександрійського району.

Друге запитання було дещо складнішим: лише М. П'ятов (М. Кіровоград) назвав точну кількість очок: 10 на виїзді і 17 на своєму полі, правда, О. Лінський з Кіровограда відповів, що «Зірка» матиме на виїзді 9 очок, не враховуючи результат матчу з «Суднобудівником», і 15 очок на своєму полі, без матчу з «Локомотивом». Ного прогноз теж виявився точним.

Майже всі учасники конкурсу не сумнівалися в перемозі кіровоградських футболістів над «Таврією». А от правильно передбачити результат — 1:0 — зумів тільки М. Бочковий з Долинського району.

Серед футбольних провідців не виявилось жодного, хто вірно відповів би приблизно на двоє запитань. Може, прогнози на другий тур виявляться точнішими? Отже, слідкуйте за газетою: в одному з найближчих номерів ми оголосимо новий конкурс. На відміну від попереднього, цього разу умови змагання знавців футболу запропонують самі читачі. ЧЕКАЄМО ЛИСТІВ З ПРОПОЗИЦІЯМИ!

Квасов та Анатолій Лебідь і на п'ятій хвилині другого тайму — Андрій Товт.

Та це не деморалізувало запорізьців. Вони знайшли в собі сили відкрити до кінця матчу два голи. Таким чином, — 3:2. Це перша перемога кіровоградців над «Металургом» за три роки перебування в класі «А».

Напередодні зустрічалися дублюючі склад цих команд. І тут перемогли господарі поля — 3:1.

Інші матчі цього туру закінчилися так: «Суднобудівник» — «Таврія» — 3:0, «Локомотив» — СКФ — 3:0, «Дніпро» (Дн) — «Металіст» — 1:0, «Авангард» — «Ростсельмаш» — 1:1, «Дніпро» (Кр) — «Металург» (Лп) — 1:0, «Кубань» — «Зірка» (Рз) — 3:0, «Труд» — «Металург» (Кб) — 2:0, «Спартак» — «Текстильник» — 1:2.

Ось яке становище першої десяткі команд перед двадцять другим туром:

Команда	І	В	Н	П	М	О
«Суднобудівник»	21	12	8	1	30	10
«Труд»	21	11	7	3	29	14
«Зірка»	21	10	9	2	32	22
«Металіст»	21	11	6	4	26	10
«Дніпро» (Дн)	21	10	7	4	26	15
«Сокіл»	20	10	6	4	33	14
«Кубань»	21	9	7	5	19	12
«Таврія»	21	9	5	7	18	19
«Металург» (Зп)	21	7	8	6	27	22
«Шинник»	20	7	8	5	16	13

Сьогодні — черговий тур чемпіонату країни серед команд другої групи класу «А». Кіровоградські спортсмени грають у Севастополі з футболістами спортивного клубу Чорноморського Флоту.

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«Крюшон» — це смачно

В Добровеличківці відчувалась нестача безалкогольних напоїв, особливо вітків: малопотужний цех місцевого промкомбінату не задовольняв потреб. Вирішили реконструювати його. Повністю механізували миття посуду та дозування сиропу. Встановили також транспортер, який доставляє пляшки до укупорювальної машини, а звідти — готову продукцію до контрольного столу. Запроваджено й ряд інших нововведень.

Тепер цех за зміну виробляє по 5 — 6 тисяч пляшок «Крюшону», «Виставочного», «Лимонного», «Яблучного» та інших солодких напоїв. Це вдвічі більше, ніж до реконструкції. До оновлених ліній стало багато молоді.

О. ДМИТРЕНКО.

Початок полювання — 10 серпня

Полювання на дозволених до відстрілу місцеву і перелітну пернату дичину на всій території Української РСР за винятком державних заповідників, мисливських заказників та приміських зон, в яких полювання заборонено, починається в суботу 10 серпня і закінчується 1 грудня 1968 року.

Встановлені такі дні полювання: субота і неділя. Полювання в державних і приписних мисливських господарствах провадиться лише по відстрілочних картках.

Обласним управлінням лісового господарства і лісозаготівель, обласним державним інспекціям лісів дозволено, виходячи з місцевих умов, встановлювати норму відстрілу пернатой дичини і розпочинати сезон пізніше встановленого строку з закінченням його 1 грудня 1968 року.

Забороняється відстріл гусей, а також всіх птахів, перелічених в п. 20 п.п. «к» Правил полювання.

Головне управління мисливського господарства Міністерства лісового господарства УРСР.

Т. в. о. редактора Ю. МОЮРНИЙ.

КОМУНАРСЬКИЙ ГІРНИЧОМЕТАЛУРГІЙНИЙ ІНСТИТУТ ОГОЛОШУЄ ПРИПОМ СТУДЕНТІВ

на 1969—1969 навчальний рік із таких спеціальностей навчання: Технологія і комплексна механізація підземної розробки родовищ корисних копалин. Гірничі електромеханіка. Електрифікація і висматизація гірничих робіт.

Гірничі машини і комплекси. Металургія чорних металів. Фізико-хімічне дослідження металургійних процесів. Обробка металів тиском. Технологія машинобудування. Електропривід і автоматизація промислових установок.

Електричні машини і апарати. Автоматизація теплогенераторних процесів. Промислове і домашнє будівництво. Будівництво підземних споруд і шахт.

Вступні екзаменати, крім нижчеперерахованих, пропонуються в таких дисциплінах: математика (усно й письмово), фізика (усно), російської мови і літератури (твір) — непрофільюючий предмет.

Особи, що вступають на спеціальності металургії чорних металів, фізико-хімічне дослідження металургійних процесів і обробка металів тиском складають екзаменати в таких дисциплінах: математика (усно), фізика (усно), хімія (усно), російської мови і літератури (твір) — непрофільюючий предмет.

Нагороджені по закінченні середньої школи золотою (срібною) медаллю як закінчили середній спеціальний навчальний заклад з дипломом з відзнакою, здають устийнялені екза-

мени тільки по одній із профільюючих дисциплін — математиці — (письмово й усно). При здачі екзаменів (як письмово, так і усно) на цій дисципліні з оцінкою «чотири» вони збільшують від здачі екзаменів, в при одержанні оцінки «чотири» чи «три» здають екзаменати з усіх відповідних предметів.

Заяви приймаються з 20 червня по 31 липня. Вступні екзаменати пронодаються в 1 по 20 серпня.

Заяви подаються на ім'я ректора Інституту з зазначенням факультету і спеціальності, а також яку іноземну мову вивчав чи бажає вивчати в інституті. До заяв додається:

характеристика, документ про середню освіту (в оригіналі), автобіографія, довідка про стан здоров'я (форма № 285), чотири фотокартки, довідка з місця проживання.

Особи, що мають виробничий стаж не менше 2-х років, а також направлені на навчання з відривом від виробництва на спеціальності, які відносяться до характеру їх роботи в народному господарстві, при здачі заяв повинні додати зазначену характеристику підприємства чи установи витяг з трудової чи колгоспної книжки.

Більш якісні відомості про умови прийому можна одержати в приймальній комісії інституту.

Прийом заяв і видача довідок щоденно в 10 до 18 годин.

Адреса Інституту: м. Комунарськ, Луганської області, проспект Леніна, 16.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

Ігульське сільське професійно-технічне училище № 4

оголошує набір учнів на 1968 — 69 навчальний рік на одnorічні і дворічні курси трактористів-машиністів широкого профілю

На дворічні курси трактористів-машиністів широкого профілю приймаються юнаки й дівчата віком від 15,5 років, а на одnorічні курси — віком від 17 років з освітнім за 8, 9, 10 класів.

Для вступу в училище необхідно пред'явити такі документи: заяву на ім'я директора, направлення з радгоспу чи колгоспу, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження, паспорт, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, 6 фотокартки (3х4 см).

Заяви приймаються щоденно з 1 червня 1968 року. Початок занять 1 вересня і 15 листопада.

Зархисовні до училища забезпечуються безкоштовним харчуванням, стипендією, спеоданням, постільлю. Учні можуть продовжувати навчання в загальноосвітній школі.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: с. Ігульське Устинівського району Кіровоградської області.

ДИРЕКЦІЯ.

У справах об'яв дзвонити по телефону 2-45-35

Юні друзі
Розводьте кролів!

Кролі дуже плідні й скороспілі. За рік одна кролематка при доброму догляді може дати до 5 окролів, від яких можна виростити до 40 голів молодняка й одержати 60—70 кілограмів смачного дешевого м'яса.

Кролі невибагливі до кормів. Їх можна годувати гравюю, гіллям, концентрованими кормами, сіном та коренеплодами, а також підгодовувати мінеральними кормами.

Високі прибутки дають також і кролячі шкурки. Вони є цінною сировиною для промисловості. З них шийють красиві й теплі хутряні виробы: пальта, шапки, рукавички, коміри.

Доброякісні шкурки одержують тільки від повноволосих кролів з частою остю і густим пухом.

Пам'ятайте! Цінність кролячих шкурок залежить від їх розмірів та якості.

Забивати кролів найкраще в осінньо-зимовий період.

Продавайте шкурки кролів споживчій кооперації! За порадами щодо придбання кролів, їх відгодівлі та утримання звертайтеся до заготконтор райспоживспілок.

УКООСПІЛКА, КОМБІНАТ МАСОВОЇ РЕКЛАМИ.

„МЕТАЛУРГ“ ПОІХАВ ПЕРЕМОЖЕНИМ

Закон футболу суворий. Гра провадиться у будь-яку погоду. І нічого дивного у тому немає, що не зробили винятку для кіровоградської «Зірки» й запорізького «Металурга». На поєдинок вони вийшли, коли дощ лив як з відра. Скажіть, що від злив утворилися калюжі, буде не зовсім точно: стадіон став схожим на суцільне озеро, а гра більше скидалася на водне поло, ніж на футбол.

В таких умовах нічого розраховувати на якусь техніку володіння м'ячем, на тактичні варіанти, точно продумані комбінації. Гра була поппа несподіванок. М'яч сильно пробивав, зупинявся тут же за два-три метри від того, хто бив по ньому.

Слід віддати належне футболістам обох команд. Усі вони майже в однаковій мірі виявили велику волю до перемоги. Краще склалися обставини для наших земляків. Їм вдалося провсти у ворота гостей три голи. Це зробили в першому таймі Віктор

АДРЕСА: ТЕЛЕФОНИ